

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 24 • Τεύχος 10

ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΛΕΜΟΝΑΔΑ

Διασχίζοντας κοιλάδες και βουνοκορφές

**Είμαστε όλοι
διαφορετικοί**

Οι εμπειρίες του καθενός
είναι μοναδικές

Γιατί υποφέρουμε;

Απαντήσεις στο αιώνιο
ερώτημα

**Ο Λάζαρος και
οι αδελφές του**

Τότε που δάκρυσε
ο Ιησούς

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ

Σε κάθε εποχή της ιστορίας, οι άνθρωποι ήλθαν αντιμέτωποι με το ερώτημα του πώς να συμφιλιώσουν την ύπαρξη του κακού και του πόνου στη ζωή μας με την ύπαρξη ενός παντοδύναμου, παντογνώστη και πανάγαθου Θεού. Είναι ένα ερώτημα που έχει παιδέψει για χιλιετίες τώρα, φιλόσοφος απ' όλες τις θρησκείες και τους πολιτισμούς, καθώς επίσης και κάθε ανθρώπινη ύπαρξη που αντιμετώπισε τον πόνο, την απώλεια ή την αδικία και σκέφτηκε, «*Μα αυτό δεν είναι δίκαιο*».

Κάποια άρθρα σ' αυτό το τεύχος θα ασχοληθούν με μερικούς απ' τους λόγους που ο Θεός μπορεί να επιτρέπει να συμβούν άσχημα πράγματα, όμως σαν εισαγωγή, θα ήθελα να επαναπροσδιορίσω το ερώτημα με το να θυμηθούμε πού είναι ο Θεός όταν εμείς περνάμε οδυνηρές και ευάλωτες στιγμές. Η παρακάτω ιστορία είχε παρουσιαστεί στο *Activated* πριν κάμποσα χρόνια, όμως αξίζει να ειπωθεί ξανά:

Μία ισχυρή έκρηξη που συνέβη σε ένα ορυχείο στη βόρεια Αγγλία, άφησε πίσω της δεκάδες ανθρακωρύχους εγκλωβισμένους, χωρίς καμία ελπίδα. Το μεγάλο πλήθος που συγκεντρώθηκε στην είσοδο του ανθρακωρυχείου, περιλάμβανε πολλούς συγγενείς των νεκρών και των εγκλωβισμένων ανθρακωρύχων.

«Μας είναι πάρα πολύ δύσκολο να κατανοήσουμε γιατί να επιτρέπει ο Θεός να συμβεί μια τόσο τρομακτική τραγωδία», είπε ο Χάντλεϊ Μουλ, ένας κληρικός, που του ζήτησαν να μιλήσει στο συγκεντρωμένο πλήθος. «Έχω στο σπίτι μου έναν παλιό σελιδοδείκτη που μου τον έδωσε η μητέρα μου. Είναι υφασμένους από μετάξι και όταν τον βλέπω από τη λάθος πλευρά, δεν βλέπω τίποτα άλλο παρά μια μπερδεμένη μάζα από κλωστές. Δείχνει σαν ένα μεγάλο λάθος και όποιος τον κοιτούσε θα σκεφτόταν ότι όποιος τον έφτιαξε, δεν ήξερε τι έκανε. Όταν όμως τον κοιτάζω απ' τη σωστή του πλευρά, βλέπω τις όμορφα κεντημένες λέξεις, να λένε, 'Ο Θεός είναι αγάπη!' Εμείς εδώ σήμερα βλέπουμε την τραγωδία που συνέβη από τη λάθος πλευρά. Κάποια μέρα θα τη δούμε από μια άλλη οπτική γωνία και θα κατανοήσουμε το καθετί».

Ο Λόγος του Θεού μας δίνει την υπόσχεση ότι Αυτός πάντα έχει έναν λόγο και ένα σχέδιο για το καθετί που συμβαίνει στη ζωή όλων εκείνων που Τον αγαπάνε.¹ Εντούτοις, μερικές φορές, «Οι δρόμοι Του είναι ανεξιχνίαστοι!»² και πρέπει να εμπιστευτούμε πως οτιδήποτε δεν κατανοούμε τώρα, θα το κατανοήσουμε αργότερα. Όπως σημείωσε και ο απόστολος Παύλος, «Επειδή, τώρα βλέπουμε σαν μέσα από ένα θαμπό κάτοπτρο, με τρόπο αινιγματώδη, τότε όμως θα βλέπουμε πρόσωπο προς πρόσωπο».³

Εάν περνάτε κάποια μεγάλη δυσκολία στη ζωή σας αυτή τη στιγμή, είτε να νοιώσετε την αγάπη του Θεού να σας αγκαλιάζει και να σας προστατεύει καθώς σας βοηθάει να την ξεπεράσετε.

1. Δείτε Ρωμαίους 8:28.

2. Ρωμαίους 11:33

3. Κορινθίους Α' 13:12

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United
Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2023 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-273-X

Όταν τα πράγματα πάνε στραβά, απλά τα αναλογίζομαι σαν μέρος του οδοιπορικού.
— Κένι Γουάλας (γεν. το 1963)

Μερικές φορές τα πράγματα πρέπει να πάνε στραβά για να μπορέσουν μετά να πάνε σωστά.
— Σέρλιν Κένιον (γεν. το 1965)

ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΛΕΜΟΝΑΔΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ

ΜΗΠΩΣ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΙΡΟ ΠΕΡΝΑΤΕ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ, δυσκολίες και αντιξοότητες; Αναρωτιέστε πότε ή εάν τα πράγματα θα αρχίσουν να βελτιώνονται ή θα επιστρέψουν στον κανονικό τους ρυθμό; Μήπως νοιώθετε αφάπταστα εξαντλημένοι, εξουθενωμένοι και πιεσμένοι όσο δεν γίνεται;

Ακριβώς έτσι ένοιωθα κι εγώ μια φορά, πριν λίγο καιρό — ότι δηλαδή πρόσφερα ακατάπαυστα και χωρίς σταματημό και χωρίς κάποια ανταμοιβή. Ένοιωθα εξουθενωμένος, εξαντλημένος και κενός. *Πώς μπορώ να συνεχίσω έτσι; Είπα σιωπηλά μέσα μου. Πόσο περισσότερο μπορώ να αντέξω;*

Η απόκριση του Θεού ήλθε λίγο αργότερα την ίδια ημέρα, καθώς έστυβα λεμόνια. Ο ψίθυρος της ευγενικής Του φωνής ακούστηκε στις σκέψεις μου: *Δεν σου αρέσει να πίνεις λεμονάδα;*

Πάρα πολύ! Είναι το αγαπημένο μου φρουτοποτό απ' όσο καιρό μπορώ να θυμηθώ.

Θα μπορούσε αυτό το αγαπημένο σου ποτό να ετοιμαστεί χωρίς εσύ να στύψεις το κάθε λεμόνι μέχρι την τελευταία του σταγόνα;

Εκείνη τη στιγμή αντιλήφθηκα πως ήμουν κατά κάποιο τρόπο σαν τα λεμόνια που έστυβα. Ο Θεός με άφηνε να στύβομαι με τη μια δοκιμασία μετά την άλλη, με σκοπό να με κάνει όσο καλύτερο γίνεται. Σκέφτηκα όλες εκείνες τις φορές που έγραψα ένα τραγούδι ή ένα άρθρο και ήταν το

αποτέλεσμα κάποιου είδους εμπειρίας που αρχικά με είχε πονέσει ή με είχε διαλύσει εντελώς εσωτερικά.

Όμως εσύ έχεις ένα μεγάλο πλεονέκτημα σε σχέση με τα λεμόνια που στύβεις, συνέχισε Αυτός.

Ποιο είναι αυτό; Τον ρώτησα εγώ.

Αντίθετα με τα λεμόνια, που αφού στύψεις τον χυμό τους πετάς τις φλούδες τους, εσύ είσαι μια ζωντανή ύπαρξη την οποία ανανεώνω συνεχώς και γεμίζω ξανά κάθε φορά που ολοκληρωθεί το στύψιμο και έχει βγει όλο το καλό από μέσα σου.

Μου αρέσει να αναφέρομαι σ' αυτό τον κύκλο του στυψίματος μέχρι και της τελευταίας σταγόνας και της ανανέωσης, ως ο «κύκλος της λεμονάδας». Αυτός ο όρος μου υπενθυμίζει πως ο Θεός έχει κάποιο σχέδιο, ακόμα και αν αυτά που περνάω δείχνουν ξινά σαν το λεμόνι ή μπορεί να νοιώθω σαν ένα στυμμένο λεμόνι.

Εάν κι εσείς νοιώθετε ότι «έχετε πιεστεί όσο δεν πάει άλλο», πάρτε κουράγιο, γνωρίζοντας ότι ο Θεός θα σας ανανεώσει και θα σας ξαναγεμίσει, ώστε να μπορείτε να συνεχίσετε να προσφέρετε στους άλλους. Αφήστε τον «κύκλο της λεμονάδας» να ολοκληρωθεί και θα εκπλαγείτε απ' το πόσο μακριά θα φθάσει η γλυκύτητα που έχει εξαχθεί από μέσα σας.

Ο ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ ΕΧΕΙ ΓΕΝΝΗΘΕΙ ΤΥΦΛΟΣ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ. ■

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΝΟΗΜΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟ ΣΤΗ ΖΩΗ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΟΤΑΝ ΣΥΖΗΤΟΥΣΑ ΜΕ ΜΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΟΡΑ, η συζήτησή μας οδηγήθηκε στα πνευματικά θέματα και την ύπαρξη του Θεού. «Δεν πιστεύω στον Θεό», είπε αυτή. «Εάν υπάρχει ένας Θεός, γιατί υπάρχει τόσο πολύ πόνος στον κόσμο σήμερα; Γιατί πεθαίνουν χιλιάδες άνθρωποι καθημερινά από έλλειψη τροφίμων; Τι Θεός είναι Αυτός που επιτρέπει σε τόσες απαίσιες αρρώστιες να μεταδίδονται ανεξέλεγκτες; Γιατί να μείνει παράλυτος ο καλύτερος μου φίλος, μετά από ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα; Γιατί δεν εμπόδισε τον Χίτλερ;»

«Οι ερωτήσεις σου είναι πολύ καλές», της απάντησα, «όμως εάν για παράδειγμα, ο Θεός είχε εμποδίσει τον Χίτλερ, τότε θα έπρεπε να δώσει ένα τέλος και στην ελεύθερη βούληση του κάθε ατόμου. Η Βίβλος μας λέει, 'Όλοι έχουν αμαρτήσει και στερούνται της δόξης του Θεού'.¹ Έτσι θα έπρεπε να εμποδίσει τον καθένα σε ολόκληρο τον κόσμο

απ' το να κάνει οτιδήποτε λάθος ή κακό! Απ' την αρχή ο Θεός θα έπρεπε να επέμβει και να μας αφαιρέσει την ελευθερία βούλησης και το μεγαλείο της προσωπικής επιλογής που έδωσε στον καθένα από εμάς ώστε να μπορούμε να επιλέξουμε ανάμεσα στο καλό και το κακό».

«Δεν θα ήταν όμως καλύτερα αν μας είχε δημιουργήσει όλους μας να είμαστε καλοί;», με ρώτησε αυτή.

«Εάν ο Θεός ήθελε ρομπότ, θα είχε κάνει τον καθένα να μπορεί να κάνει μόνο το καλό και να Τον αγαπά. Όμως μας δημιούργησε με ελευθερία βούλησης και επιλογής, ώστε εμείς να επιλέξουμε να Τον αγαπάμε! Δεν θα απολάμβανες τα παιδιά σου το ίδιο, εάν αυτά δεν είχαν άλλη επιλογή απ' το να σε αγαπάνε, έτσι δεν είναι;» της είπα εγώ.

Κάπως σαστισμένα αποκρίθηκε, «Ναι βέβαια, όμως τι έχει να κάνει αυτό με τα βάσανα και τον πόνο;»

Κατόπιν της εξήγησης, «Βλέπεις, είμαστε εδώ για να επιλέξουμε ανάμεσα στο καλό και το καλό, ανάμεσα στο θέλημα του Θεού ή το δικό μας και είναι οι λανθασμένες επιλογές που

1. Ρωμαίους 3:23

Γνωρίζει όμως τον
δρόμο μου και αφού με δοκιμάσει,
θα βγω σαν χρυσάφι.
— *Ιώβ 23:10*

*Και ο Θεός κάθε χάρις, που σας κάλεσε στην αιώνια δόξα Του
διαμέσου τού Ιησού Χριστού, αφού υποφέρετε λίγο, Αυτός θα σας
τελειοποιήσει, θα σας στηρίξει, θα σας ενισχύσει και θα σας θεμελιώσει.
— Πέτρου Α΄ 5:10*

Αδελφέ, φυλάξου από τα ομαλά μονοπάτια στο οδοιπορικό σου. Εάν ο δρόμος είναι τραχύς, ευχαρίστησε τον Θεό γι' αυτόν. Εάν ο Θεός μας είχε πάντα στην κούνια της ευημερίας και όλα πήγαιναν πάντα μέλι-γάλα, εάν δεν υπήρχαν λίγα σύννεφα στον ουρανό, εάν δεν υπήρχαν μερικές πικρές σταγόνες στο κρασί αυτής της ζωής, τότε θα ήμασταν μεθυσμένοι από ευχαρίστηση και θα ονειρευόμαστε ότι «τα καταφέραμε», όμως θα βρισκόμαστε πάνω σε μια επικίνδυνη κορυφή, όπως εκείνος ο άνθρωπος που αποκοιμήθηκε πάνω στο κατάρτι και την κάθε μας στιγμή θα βρισκόμασταν σε κίνδυνο.

Έτσι ας ευλογήσουμε τον Θεό για τις θλίψεις μας. Ας Τον ευχαριστήσουμε για τις αλλαγές. Ας εξυμνήσουμε το όνομά Του ακόμα και για τις απώλειες. Επειδή θα νοιώθουμε πως ας δεν μας είχε επιπλήξει κατά κάποιο τρόπο, ίσως να νοιώθαμε περισσότερο ασφαλείς απ' όσο θα έπρεπε.
— *Σπέρτζον (1834–1892)*

είναι η αιτία όλων των βασάνων, της δυστυχίας, του πόνου, της κακής υγείας, των πολέμων και των οικονομικών προβλημάτων στον σημερινό κόσμο. Αντί να επιλέγουμε να αγαπάμε και να υπακούμε τον Θεό, επιλέγουμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε εμείς και μερικές φορές καταλήγουμε να υποφέρουμε ως αποτέλεσμα των λανθασμένων μας επιλογών. Η Βίβλος μας λέει ότι 'υπάρχει μια οδός η οποία φαίνεται σωστή σε κάποιον, όμως καταλήγει στον θάνατο'.²

Αυτή η ανταλλαγή απόψεων με προέτρεψε να αναλογιστώ για το πόσα πολλά απ' τα βάσανα του κόσμου, έχουν προξενηθεί απ' την ίδια την ανθρωπότητα, τα ανείπωτα βάσανα και ο πόνος που έχει προξενήσει η ανθρωπότητα με το να κάνει πολέμους, στους οποίους εκατομμύρια άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους και έχουν ακρωτηριαστεί. Ο Μαρτίνος Λούθηρος αποκάλεσε τους πολέμους «τη

χειρότερη κατάρα που μπορεί να πλήξει την ανθρωπότητα. Καταστρέφει τη θρησκεία, καταστρέφει τις χώρες και καταστρέφει τις οικογένειες. Οποιαδήποτε άλλη μαστίγια είναι προτιμότερη απ' τους πολέμους».

Και γιατί πρέπει να κατηγορούμε τον Θεό για τους ανθρώπινους πολέμους; Η Βίβλος μας λέει, «Από πού προέρχονται οι πόλεμοι και οι διαμάχες ανάμεσά σας; Δεν προέρχονται απ' τους πόθους που μάχονται μέσα σας;»³ Έτσι λοιπόν, δεν θα πρέπει να κατηγορούμε τον Θεό για όλα τα βάσανα και τον πόνο που προξενούνται απ' τον πόλεμο, αλλά μάλλον την απληστία και τη δίψα της ανθρωπότητας για ισχύ, δόξα και εγωιστικά οφέλη.

Στις μέρες μας, το άγχος, η βιασύνη και η ένταση της μοντέρνας διαβίωσης, συχνά επιφέρουν ψυχοσωματικές ασθένειες όπως δυνατούς πονοκεφάλους, έλκος στομάχου και καρδιακά προβλήματα. Δεν έχουμε μάθει να δίνουμε όλες μας τις έγνοιες στον Θεό, καθώς μας συμβουλεύει Αυτός στο εδάφιο Πέτρου Α΄ 5:7, έτσι επιτρέπουμε στον

2. Παροιμίες 14:12

3. Ιακώβου 4:1

ανήσυχο και γεμάτο βιασύνη νου μας να μας αρρωσταίνει καθώς προσπαθούμε να συμβαδίσουμε με τη συνεχώς αυξανόμενη ταχύτητα της σύγχρονης κοινωνίας. Εντωμεταξύ μπορεί επίσης να αρρωστήσουμε απ' το κάπνισμα, το πολύ πιτό και απ' το να παίρνουμε ουσίες που βλάπτουν τον νου μας και το σώμα μας.

Για άλλο ένα παράδειγμα, όπου η ανθρωπότητα προξενεί βάσανα και πόνο, κοίταξε τα εκατομμύρια ανθρώπων που λιμοκτονούν κάθε χρόνο σε κάποια μέρη του κόσμου, τη στιγμή που υπάρχει μεγάλη αφθονία τροφίμων σε τόσα άλλα μέρη του κόσμου. Ο Θεός έχει προμηθεύσει περισσότερο από αρκετή τροφή, ώστε κανείς να μην πεινάει! Όμως ενώ οι επιπλέον τροφές αποθηκεύονται ή καταστρέφονται σε ορισμένα μέρη του κόσμου, άλλοι λαοί σε άλλες χώρες λιμοκτονούν.

Βέβαια, ένας σπουδαίος λόγος που εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο υποφέρουν από στερήσεις, ένδεια και ζούνε σε άθλιες συνθήκες, οφείλεται στην εγωιστικότητα των άλλων. Εάν ο καθένας μοιραζόταν τον πλούτο του ή τα εδάφη του όπως θα έπρεπε, ή επένδυε σε εργασίες και βιομηχανίες για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας ή πλήρως ανασωστούς μισθούς ή καλές τιμές για την εργασία και τον μόχθο των φτωχών, σίγουρα θα υπήρχαν αρκετά για όλους. Ο Λόγος του Θεού, επανειλημμένα συμβουλεύει και ακόμα και προστάζει εκείνους που έχουν αφθονία, να την μοιράζονται με εκείνους που δεν έχουν, επειδή δεν θέλει να υποφέρουν οι φτωχοί.

Και τελευταία, θα πρέπει να θυμόμαστε τους τρόπους που μπορεί ο Θεός να χρησιμοποιήσει τα βάσανα και τον πόνο, ώστε να μετατραπούν σε καλό στη ζωή μας. Η στεναχώρια και τα βάσανα συχνά βγάζουν τον καλύτερό μας εαυτό και κάνουν τους ανθρώπους να επιδεικνύουν περισσότερη συμπόνια, αγάπη και φροντίδα για τους άλλους. Τα βάσανα έχουν σκοπό να μας προσδίδουν δύναμη και να μας

δίνουν τα εφόδια για να δίνουμε δύναμη στους άλλους. Η Βίβλος λέει, «Παρηγορούμε τους άλλους με την παρηγοριά που εμείς οι ίδιοι λαμβάνουμε απ' τον Θεό».⁴ Για μας τους Χριστιανούς, μας δίνουν την επιθυμία να μοιραστήσουμε την αιώνια λύση στα προβλήματα και τα βάσανα των ανθρώπων, που είναι ο Ιησούς!

Το «Γιατί ο Θεός επιτρέπει τα βάσανα και τον πόνο;» είναι ένα απ' τα μεγαλύτερα ερωτήματα στη ζωή. Αν και μπορούμε να κατανοήσουμε πολλούς απ' τους λόγους, με το να μελετάμε τον Λόγο του Θεού, υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία δεν θα κατανοήσουμε πλήρως μέχρι την επόμενη ζωή, όταν θα μπορέσουμε να δούμε τα πράγματα όπως τα βλέπει και ο Θεός.

Τα βάσανα συχνά στρέφουν τους ανθρώπους στον Θεό και τους παρακινούν να μετανοήσουν και να αναζητήσουν συγχώρεση και να ζητήσουν απ' τον Θεό να τους σώσει. Όπως είπε και ο Βασιλιάς Δαβίδ, «Πριν ταλαιπωρηθώ, είχα λοξοδρομήσει, όμως μέσα απ' όσα υπέφερα, επικαλέστηκα τον Κύριο και Αυτός έσωσε αυτόν τον κακόμοιρο απ' όλες του τις στεναχώριες».⁵ Τα βάσανα και ο πόνος μας φέρνουν κοντύτερα στο Θεό.

Ο Λόγος του Θεού μας υπόσχεται πως θα βάλει ένα τέλος στα βάσανα εκείνων που αγαπάνε τον Θεό και Αυτός «θα εξαλείψει κάθε δάκρυ απ' τα μάτια τους και δεν θα υπάρχει πια θάνατος, ούτε λύπη ούτε κλάμα. Ούτε θα υφίσταται πια άλλος πόνος, επειδή όλα τα παλιά πέρασαν».⁶

Μέχρι εκείνη την τέλεια ημέρα, θα πρέπει να υπομεινουμε κάποια βάσανα, όμως η αποζημίωσή μας και η ανταμοιβή που μας προσμένει στον επουράνιο κόσμο, δεν θα συγκρίνεται με τον παροδικό πόνο και τα βάσανα που μπορεί να βιώνουμε εδώ στη γη. Όπως είπε και ο απόστολος Παύλος, «Συλλογίζομαι, πως τα παθήματα του τωρινού καιρού, δεν είναι άξια να συγκριθούν με τη μελλοντική δόξα που θα αποκαλυφτεί σ' εμάς».⁷

4. Κορινθίους Β' 1:4

5. Ψαλμός 18:6, 34:6, 119:67

6. Αποκάλυψη 21:4

7. Ρωμαίους 8:18

Γιατί υποφέρουμε;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΑΣ

Ερώτηση: *Γιατί επιτρέπει ο Θεός να υποφέρουμε; Δεν νοιάζεται για εμάς;*

Απάντηση: Και βέβαια νοιάζεται ο Θεός και νοιώθει λύπη όταν μας βλέπει να υποφέρουμε. Η Βίβλος μας λέει, «Καθώς ο πατέρας σπλαχνίζεται τα παιδιά του, έτσι και ο Κύριος σπλαχνίζεται αυτούς που Τον φοβούνται. Επειδή, Αυτός γνωρίζει την πλάση μας, θυμάται ότι είμαστε από χώμα».¹

Ο Ιησούς επίσης, μπορεί κι Αυτός να συμπάσχει με τις αδυναμίες μας, επειδή κι Αυτός «πειράστηκε σε όλα, όπως κι εμείς — χωρίς να αμαρτήσει».² Σίγουρα γνωρίζει τι σημαίνει να υποφέρεις, επειδή Αυτός βασανίστηκε και κατόπιν σταυρώθηκε για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας.

Επίσης η Βίβλος υπόσχεται πως μια μέρα όλα τα βάσανα θα τελειώσουν για όσους αγαπάνε τον Θεό. Σε εκείνο τον επουράνιο κόσμο, ο Θεός «θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν».³

Στο εντωμεταξύ, θα πρέπει να θυμόμαστε, ότι ο Θεός έχει έναν σκοπό για το καθετί που επιτρέπει να μας συμβεί, ακόμα και όταν εμείς δεν το αντιλαμβανόμαστε αμέσως. Για παράδειγμα, οι δυσκολίες μπορούν συχνά να κάνουν τους ανθρώπους πιο γλυκείς και καλοσυνάτους. Για εκείνους που δεν επιτρέπουν στις δυσκολίες να τους πικράνουν ή να τους κάνουν σκληρούς, οι στεναχώριες και οι θυσίες μπορούν να

αποφέρουν καλά πράγματα στη ζωή τους, όπως αγάπη, τρυφερότητα και μέλημα για τους άλλους. Εάν έχουμε ανακαλύψει την αγάπη του Θεού στον Ιησού, θα θέλουμε να μοιραστούμε αυτή την απάντηση και αυτή την αγάπη και με τους άλλους, ώστε να μπορέσει Αυτός να απαλύνει τα βάσανά τους και να τους βοηθήσει να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν.

Αν και μπορούμε να κατανοήσουμε πολλές απ' τις αιτίες για τα βάσανα, καθώς μελετάμε τον Λόγο του Θεού, όμως δεν θα έχουμε όλες τις απαντήσεις σ' αυτό το επίμονο ερώτημα, μέχρι να βρεθούμε στην άλλη ζωή. Οι τρόποι του Θεού διαφέρουν απ' τους δικούς μας και υπάρχουν ορισμένα πράγματα που δεν θα τα κατανοήσουμε μέχρι να δούμε τα πράγματα όπως τα βλέπει κι ο Θεός.⁴

Η Βίβλος μας λέει επίσης, «Αν και την εσπέρα μπορεί να θρηνούμε, όμως το πρωί έρχεται αγαλλίαση».⁵ Με το πέρασμα του καιρού μπορούμε να αντιληφθούμε τα βάσανα που αντιμετωπίζουμε με μια νέα προοπτική και μέσω αυτής, μπορούμε να γίνουμε πιο σοφοί και πιο συμπονετικοί με εκείνους που υποφέρουν.

Και παρ' όλη την περιορισμένη μας γνώση και κατανόηση, όσον αφορά αυτά τα πιο σοβαρά ερωτήματα στη ζωή, υπάρχει όμως κάτι για το οποίο μπορούμε να είμαστε σίγουροι και αυτό έχει να κάνει με την ασείρευτη αγάπη του Θεού. Μερικές φορές ίσως να πονάμε ή να θρηνούμε, όμως δεν θα είμαστε ποτέ χωρίς ελπίδα και βοήθεια. «Επειδή, είμαι πεπεισμένος ότι, ούτε θάνατος ούτε ζωή, ... ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε κάποια άλλη κτίση, θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας».⁶ ■

1. Ψαλμός 103:13–14

4. Δείτε Ησαΐα 55:8–9.

2. Εβραίους 4:15

5. Ψαλμός 30:5

3. Αποκάλυψη 21:4

6. Ρωμαίους 8:38–39

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΡΕΝ ΦΙΛΙΠΣ

ΣΥΧΝΑ Η ΓΝΩΣΗ ΜΑΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ, ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ, ενώ ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο διαμορφώνεται μέσα απ' τις εμπειρίες μας — την κουλτούρα μας, τη μόρφωσή μας, την ανατροφή μας, την κοινωνικοοικονομική μας κατάσταση — καθώς επίσης και τις προσωπικές μας σχέσεις, τα πρότυπά μας και τις επιδιώξεις μας. Όταν βλέπουμε κάποιον άστεγο να κοιμάται σε μια είσοδο μιας οικίας ή μια γυναίκα να ζητά για βοήθεια και με δυσκολία αρθρώνει τις λέξεις της, τείνουμε να συγκρίνουμε την κατάστασή τους με τον τρόπο που βλέπουμε εμείς τον κόσμο. Ίσως να υποθέσουμε ότι κάτι δεν πάει καθόλου καλά με κάποιον που βρίσκεται στη θέση τους.

Για να πούμε την αλήθεια, η φτώχεια βάζει τους ανθρώπους σε έναν *διαφορετικό* κόσμο. Ο άστεγος που κοιμάται στην πυλωτή, ίσως να μην μπόρεσε να κοιμηθεί όλη νύχτα επειδή πρόσεχε τα λίγα του υπάρχοντα, ή η παραπάνω γυναίκα στην οποία αναφέρθηκα να έχει μια ασθένεια που επηρεάζει την ομιλία της.

Η Σελ Τόμσον γράφει, «Οι ανθρώπινες υπάρξεις σπάνια θα βγούνε απ' τον δικό τους άνετο κύκλο, για να κατανοήσουν τις ανάγκες και τους φόβους των άλλων. Συχνά προβάλλουμε τις δικές μας σκέψεις και πιστεύω στους άλλους και κρίνουμε βάσει του πώς σκεπτόμαστε εμείς ότι θα

‘πρέπει’ να ζουν τη ζωή τους».

Κάποιος είχε προτείνει ότι για να κατανοήσουμε τους άλλους, θα πρέπει να περπατήσουμε ένα χιλιόμετρο με τα δικά τους παπούτσια. Όμως πώς μπορώ εγώ να περπατήσω φορώντας τα παπούτσια μιας μονάχης μητέρας που είναι άστεγη, άρρωστη, δίνει μάχη για να απεξαρτηθεί απ' τα φάρμακα που της συνταγογραφούν, ενώ της έχουν πάρει τα παιδιά και τα έχουν βάλει σε μια ανάδοχη οικογένεια; Πώς θα μπορούσα εγώ να νοιώσω αυτά που αισθάνεται αυτή; Εγώ η ίδια, *δεν μπορώ* να περπατήσω με τα δικά της παπούτσια, *θα μπορούσα* όμως να την ρωτήσω αν θα ήθελε να συζητήσουμε, να μου πει την ιστορία της, να μου πει πώς νοιώθει με τα παπούτσια που φοράει. Τότε ίσως να ωφεληθούμε και οι δύο μας.

Ο φίλος μου ο Κουεντίν υποφέρει από Πάρκινσον και έχει παραισθήσεις που τον τρομάζουν και τον δυσκολεύουν να ζήσει μια φυσιολογική ζωή. Όταν μετακόμισε σε ένα γηροκομείο, το προσωπικό εκεί κατάλαβε τα προβλήματά του και μια νοσοκόμα εξήγησε στον Κουεντίν, ότι κάποια εγκεφαλικά του κύτταρα του έστειλαν λάθος σήματα. Αυτό έβαλε το σφάλμα εκεί που έπρεπε — στην *ασθένεια* που είχε και όχι στον ίδιο τον Κουεντίν.

Σε ένα συνέδριο για θέματα διανοητικής υγείας που παρακολούθησα κάποτε, ο ομιλητής είχε πει, «Μην λέτε,

Οι άνθρωποι ακολουθούν διαφορετικούς δρόμους αναζητώντας εκπλήρωση και ευτυχία. Αλλά και μόνο, επειδή δεν βρίσκονται στον ίδιο δρόμο με σένα, δεν σημαίνει ότι είναι χαμένοι.

— Τζάκσον Μπράουν, Τζούνιουρ (1940-2021)

Νομίζω πως πρέπει να κυριεύσουμε τους φόβους που έχουμε για τους άλλους και στη συνέχεια, με κάποιο πρακτικό τρόπο αλλά και σε καθημερινή βάση, να βρούμε έναν τρόπο να βλέπουμε τους άλλους με έναν διαφορετικό τρόπο, απ' αυτόν που ανατραφήκαμε να τους βλέπουμε.

— Άλις Γουόκερ (γεν. το 1944)

Μπορείς να δεχθείς την αγάπη και τη σωτηρία του Θεού με το κάνεις αυτή την απλή προσευχή:

Αγαπημένε μου Ιησού, πιστεύω ότι Εσύ με αγαπάς και ότι πέθανες για εμένα, ώστε να μπορέσω εγώ να ζήσω στον ουρανό για πάντα. Σε παρακαλώ, δώσε μου το δώρο Σου της σωτηρίας, γέμισέ με, με το Άγιο Σου Πνεύμα και βοήθησέ με να Σε γνωρίσω καλύτερα. Βοήθησέ με να μοιραστώ την αγάπη Σου με τους άλλους, ακόμα κι εκείνους που κανονικά δεν θα τους προσέγγιζα. Αμήν.

‘Είναι σχιζοφρενής’, αλλά μάλλον ‘Πάσχει από σχιζοφρενεία’. Κατ’ αυτό τον τρόπο, έχω κι εγώ αρκετά θέματα υγείας, όμως δεν θέλω να με χαρακτηρίζουν απ’ αυτά. Δεν θέλω να με αναφέρουν, ως «η άρρωστη γυναίκα».

Αυτό το σκεπτικό δεν αλλάζει μόνο τα λόγια μας αλλά και τη συμπεριφορά μας. Μπορούμε άραγε να διαχωρίσουμε το άτομο, απ’ οποιαδήποτε κατάσταση τους πλήττει, είτε διανοητική, είτε εξάρτηση από ουσίες, είτε φτώχεια, είτε κάποια ασθένεια; Μπορούμε να δούμε ποιος είναι το άτομο αυτό εσωτερικά και να τους φερθούμε με σεβασμό; Εάν κοιτάμε πέρα απ’ τα παρουσιαστικά ή τις εικασίες, θα έχουμε την ευκαιρία να ανακαλύψουμε κάτι καλό, ίσως και όμορφο, μέσα από μια τραχεία ή απωθητική εξωτερική εμφάνιση.

Όταν ο σύζυγός μου κι εγώ αρχίσαμε να προσφέρουμε εθελοντικά τον χρόνο μας σε έναν τοπικό ξενώνα για άστεγους, όλες οι προκαθορισμένες μου αντιλήψεις χάθηκαν, καθώς έμαθα τους λόγους που εκείνη η μοναχή μητέρα ή εκείνος ο ηλικιωμένος άνδρας βρίσκονταν εκεί. Συχνά, μια συγκυρία από ατυχή συμβάντα τα οποία θα μπορούσαν να είχαν συμβεί στον καθένα, τους άφησαν στον δρόμο και χωρίς σπίτι για να ζήσουν ή κάποιοι να τους πάρει μαζί του.

Όταν ρώτησα πρόσφατα κάποιον τι δουλειά έκανε, μου είπε ότι ήταν ορκωτός λογιστής, «τότε που ήμουν άνθρωπος». Αποδείχτηκε ότι στην ουσία ήταν προϊστάμενος σε

ένα κυβερνητικό ελεγκτικό τομέα, πριν πέσει σε κατάθλιψη, κάτι που του στοίχισε τη δουλειά του και στην πορεία οτιδήποτε είχε και δεν είχε. Αφού έλαβε θεραπεία στο άσυλο, βρήκε μια άλλη εργασία και τώρα μένει και στο δικό του σπίτι ξανά.

Το προσωπικό στον ξενώνα αυτόν, απευθύνεται ευγενικά σε όσους κατοικούν εκεί και τους αποκαλούν ο Κύριος ή η Κυρία, ή η Δεσποινίς τάδε κτλ. Όταν δείχνουμε σεβασμό, αποδίδουμε αξιοπρέπεια. Η αξιοπρέπεια βοηθά τους ανθρώπους να δουν τον εαυτό τους με έναν πιο θετικό τρόπο και αυτό τους προσδίδει ελπίδα. Η ελπίδα δίνει τη θέληση να προσπαθήσεις και να συνεχίζεις να προσπαθείς. Κατ’ αυτό τον τρόπο, ο σεβασμός που δείχνουμε μπορεί να βοηθήσει κάποιον να ανακαλύψει μια νέα ζωή.

Οι σοβαρές παραισθήσεις που είχε ο Κουεντίν, ήταν αποτέλεσμα μιας λανθασμένης φαρμακευτικής αγωγής. Όταν η δόση ελαττώθηκε, αυτός σταμάτησε να βλέπει τόσα παράξενα γεγονότα να εξελίσσονται γύρω του. Δεν έχει πάψει να αντιμετωπίζει προκλήσεις, όμως στο γηροκομείο που μένει, τον καταλαβαίνουν και τον αποδέχονται γι’ αυτό που είναι — και αυτό τον κάνει ευτυχισμένο

Η ΚΕΡΕΝ ΦΙΛΙΠΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΝΔΕΗ ΑΤΟΜΑ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

ΑΝΤΙΞΟΟΤΗΤΑ = ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ

Η δοκιμή τής πίστης σας είναι πολυτιμότερη από το χρυσάφι που φθείρεται, δοκιμάζεται όμως διαμέσου τής φωτιάς, ώστε να βρεθεί σε έπαινο και τιμή και δόξα, όταν ο Ιησούς Χριστός φανερωθεί. — Πέτρου Α΄ 1:7

Οι αντιξοότητες συχνά προετοιμάζουν συνηθισμένα άτομα για ένα ασυνήθιστο πεπρωμένο. — Σ. Ε. Λούις (1898–1963)

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΑΝ ΣΕ ΠΑΡΑΣΥΡΟΥΝ ΟΙ ΘΥΕΛΛΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, όταν οι αέρηδες και τα κύματα συντρίβουν τις ελπίδες σου και τα όνειρά σου, σε σημείο που να νοιώθεις λες και έχεις πέσει με δύναμη πάνω σε έναν τοίχο και δεν έχεις πουθενά να στραφείς;

Η ζωή μας φέρνει σε καταστάσεις που εμείς οι ίδιοι δεν επιλέγουμε να δώσουμε μια μάχη, όμως η μάχη επιλέγει εμάς! Τέτοιου είδους εμπειρίες συνήθως μας δίνουν την επιλογή — είτε να αγωνιστούμε για τη νίκη, για μια αχτίδα ελπίδας, την πίστη να υπερνικήσουμε ή να ενδώσουμε σε πικρία, κατάθλιψη, θυμό και απογοήτευση.

Πριν μερικά χρόνια, απ' το πουθενά, ένας απ' τους γιους μας διαγνώστηκε με λευχαιμία — ήταν ένα γεγονός που με συντάραξε συθέμελα. Μετά από σχεδόν δύο χρόνια χημειοθεραπείας, οι γιατροί συμπέραναν πως η θεραπεία δεν είχε αποτέλεσμα και ότι ο γιος μας θα έχανε τη μάχη ενάντια στη λευχαιμία. Του είχαν δώσει έξι βδομάδες ζωής και ήταν μόνον 16 χρονών.

«Με τον καιρό θα το ξεπεράσεις», μου είπαν κάποιοι. Άλλοι μου είπαν, «Να κάνεις θετικές σκέψεις». «Προσπάθησε να παραμείνεις απασχολημένη» ή «Βρες κάποιον να πεις τον πόνο σου».

Γνώριζα πως όλες αυτές οι συμβουλές ήταν καλοπροαίρετες, σύντομα όμως αντιλήφθηκα ότι με το να συνεχίσω τη ζωή μου με τον ίδιο ρυθμό, να εργάζομαι πιο σκληρά ή να

προσπαθώ να αποκρύψω τα συναισθήματα μου κάπου στο πίσω μέρος του νου μου, δεν θα με βοηθούσε να το ξεπεράσω. Μόνον όταν παραδέχθηκα ότι δεν ήμουν αρκετά δυνατή να θεραπεύσω τον πόνο και να βάλω ένα τέλος στις ατελείωτες σκέψεις της ήττας, άρχισα να αναδύεται μια ελπίδα στον ορίζοντα της απόγνωσής μου.

Γονάτισα και ζήτησα απ' τον Θεό να μου δώσει ένα απτό σχέδιο και μια στρατηγική για να με βοηθήσει να το ξεπεράσω. Κατόπιν όταν η ομίχλη διαλύθηκε, άρχισα να αντιγράφω υποσχέσεις απ' τη Βίβλο στο ημερολόγιό μου και μερικές απ' αυτές να τις επικολλώ πάνω στον καθρέπτη.

Πήρε κάποιον χρόνο, σύντομα όμως άρχισα να βιώνω το θεραπευτικό αποτέλεσμα του Λόγου του Θεού και άρχισα να βλέπω τα πράγματα από μια άλλη προοπτική. Η ελπίδα μου αναπτερώθηκε και άρχισα να ανακαλύπτω ευκαιρίες ακόμα και μέσα απ' τις αντιξοότητες μου και τις απώλειες, τέτοιες όπως το δώρο της συμπόνιας για εκείνους που αντιμετωπίζουν και αυτοί απώλεια. Πιστεύω πως αυτή η σκοτεινή κοιλάδα μέσα στην οποία βρέθηκα ή και μερικές άλλες, να ενδυνάμωσαν την πίστη μου και να με έφεραν ένα βήμα πιο κοντά στο να γίνω το άτομο εκείνο που σχεδίασε ο Θεός να γίνω.

Η ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ Τ.Ε. ΣΤΙΡΛΙΝΓΚ

ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΟΥΜΕ ΠΩΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟΠΟΣ ΑΝΕΓΙΧΤΟΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι καλός και γεμάτος αγάπη, ότι παρατηρεί το καθετί και ότι κρατά τον κόσμο όλο στα χέρια Του. Εντούτοις όταν συμβαίνει το κακό, όλες αυτές οι ιδέες δοκιμάζονται αφάνταστα.

Όταν άκουσα τα νέα για άλλη μια δύσκολη κατάσταση, ο νους μου έτρεξε ξανά εκεί που έζησα πριν κάμποσα χρόνια στις Φιλιππίνες και όταν ήμουν περίπου είκοσι τριών ετών. Όταν πρωτοέφθασα στη Μανίλα από τον δυτικό Καναδά, οι διαφορές εκεί ήταν τεράστιες από κάθε άποψη — η ζέστη και η υγρασία, τα ατελείωτα πλήθη, η ασταμάτητη κίνηση στους δρόμους και ο θόρυβος, οι νέες γενύσεις... Όμως αυτό που με σόκαρε περισσότερο ήταν η μεγάλη φτώχεια που είδα για πρώτη φορά. Τόσοι πολλοί άνθρωποι που συνάντησα ζούσαν με πολύ λίγα υλικά αγαθά.

Σαν νεόφερτος Χριστιανός απόστολος, έπρεπε να μάθω να τα καταφέρνω χωρίς αρκετές απ' τις ανέσεις της δύσης και μερικές φορές έτεινα να δυσανασχετώ, ειδικά στην αρχή, όμως το χαρούμενο παράδειγμα των ντόπιων με ενθάρρυνε να μην το κάνω. Για αιώνες, ο Φιλιππινέζικος πληθυσμός έχει υποφέρει από πολέμους και την καταπίεση από ξένους κατακτητές ή ακόμα και τους ντόπιους διεφθαρμένους αξιωματούχους. Έχουν υποφέρει για γενές από τη φτώχεια και τις ψεύτικες υποσχέσεις, όμως ο τρόπος που βλέπουν τη ζωή, προσδίδει σθένος και βάθος που εγώ δεν είχα βιώσει ποτέ πριν.

Η σύζυγός μου και εγώ, δουλέψαμε και εργαστήκαμε και

σε αρκετές άλλες Ασιατικές χώρες, μαζί και την Ιαπωνία. Η εργασία μας του να μεταδίδουμε το ευαγγέλιο, μας έκανε να γνωρίσουμε και να γίνουμε φίλοι και με πλούσιους και με φτωχούς, ενώ σε όλα τα στρώματα της κοινωνίας βρήκαμε ανθρώπους που επέδειξαν χαρακτηριστικά ασυνήθιστης ανιδιοτέλειας και χαράς. Όλα αυτά μας βοήθησαν να κατανοήσουμε καλύτερα ότι ο κοινός παρονομαστής δεν ήταν η οικονομική φτώχεια, αλλά τα βάσανα και οι δυσκολίες. Όλοι τους είχαν τη δική τους ιστορία για κάποια απώλεια που υπέστησαν και που είχε αφυπνίσει μέσα τους χάρη και γενναιοδωρία προς τους άλλους.

Ο σημερινός κόσμος έχει πολλές ψευδαισθήσεις. Οι άνθρωποι επιδιώκουν τα επιτεύγματα και τον πλούτο ακατάπαυστα, ενώ αποφεύγουν και περιφρονούν κάθε αποτυχία. Όμως η ζωή στον κόσμο του Θεού είναι πολύ διαφορετική. Η αποτυχία και τα βάσανα είναι αυτά που χρησιμοποιεί ο Θεός για να μας βοηθήσει να δούμε τα πράγματα από μια πιο πραγματική προοπτική.

Ο Ιησούς συνεχίζει να μας απευθύνει τα λόγια αυτής της υπόσχεσης: «Μακάριοι οι φτωχοί στο πνεύμα· επειδή, δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών. Μακάριοι αυτοί που πενθούν· επειδή, αυτοί θα παρηγορηθούν. Μακάριοι οι πράοι· επειδή, αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη. Μακάριοι αυτοί που πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη· επειδή, αυτοί θα χορτάσουν. Μακάριοι αυτοί που ελεούν· επειδή, αυτοί θα ελεηθούν. Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά· επειδή, αυτοί θα δουν τον Θεό».¹

Ο ΤΖ. Μ. ΣΤΙΡΛΙΝΓΚ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ANNA, ΜΕΓΑΛΩΣΑΝ ΔΕΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΝΩ ΕΚΑΝΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΕΠΤΑ ΧΩΡΕΣ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΟΥΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΤΟΡΟΝΤΟ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ. ■

1. Ματθαίου 5:3-8

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΡΤΗΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ, η σύζυγός μου κι εγώ, χάσαμε τρεις πτήσεις. Στα τόσα χρόνια που παίρνουμε αεροπλάνα, ποτέ δεν μας συνέβη κάτι τέτοιο. Και κάθε φορά, υπήρχε μια διαφορετική αιτία — κούραση και άγχος την πρώτη φορά, κάποια λάθος πληροφορία πάνω στη βίζα μας τη δεύτερη φορά και ένα χαμένο έγγραφο την τρίτη φορά. Εάν χάσατε ποτέ σας μια πτήση, καταλαβαίνετε πόσο τραυματική εμπειρία είναι, ειδικά όταν θα πρέπει να βγάλετε καινούργια βίζα, καινούργια εισιτήρια και δεν είναι μόνο η ταλαιπωρία αλλά και τα επιπλέον έξοδα.

Μια φορά αφού χάσαμε την πτήση μας, η κόρη μας είπε, «Ποιος ξέρει ποιο να είναι το σπουδαίο σχέδιο που παίζεται εδώ;» Και αυτό αποδείχτηκε αλήθεια. Με το να χάσουμε την πτήση, μας έκανε να επισκεφτούμε τα πεθερικά μου που αποδείχτηκε ότι περνούσαν κάποιες πολύ δύσκολες στιγμές. Με την άλλη πτήση που χάσαμε, το αποτέλεσμα ήταν να περάσουμε μερικές μέρες στις Άλπεις, καθώς περιμέναμε να διορθωθούν τα έγγραφα — και αυτό σίγουρα δεν ήταν κάτι ουσιώδες όμως ήταν κάτι που ήθελα να κάνω όλη μου τη ζωή.

Βέβαια δεν μπορούμε να ελαχιστοποιήσουμε το φυσικό και ψυχολογικό τραύμα που προέρχεται απ' όταν τα πράγματα πάνε εντελώς ανάποδα, ειδικότερα όταν οι συνέπειες είναι πιο σοβαρές από την ταλαιπωρία και τα έξοδα. Εντούτοις, με το να βρίσκουμε τον χρόνο να αναλογιστούμε τις καταστάσεις, μας βοηθάει να δούμε εκείνη τη φωτεινή

ακτίνα του Θεού που επιρρίπτει κάποιο φως στην όλη κατάσταση — καθώς επίσης και ποιες ενέργειες μπορούμε να κάνουμε για να μην επαναληφθεί κάτι τέτοιο.

Όταν τα πράγματα πάνε στραβά, συχνά θυμάμαι εκείνη την Αφρικάνικη παροιμία: «Μια τούμπα δεν διώχνει τις ψείρες απ' το κεφάλι». Αυτό που σημαίνει είναι ότι με το να κάνετε κάτι, απλά δεν πρόκειται να επιλύσει το πρόβλημα, ακόμα και αν είναι κάτι που απαιτεί κάποια προσπάθεια, εκτός και αν είναι το σωστό που πρέπει να γίνει στην περίπτωση εκείνη, το οποίο στη δική μου περίπτωση ήταν να ξανακοιτάξω τα έγγραφα και να προβλέσω κάποια πιθανά προβλήματα.

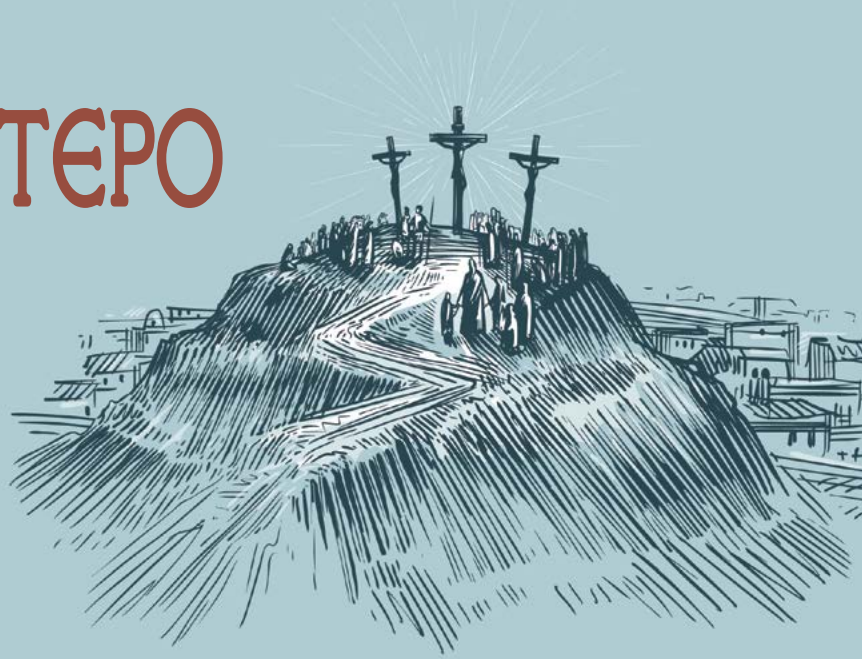
Δεν λέω ότι δεν πρόκειται να χάσω άλλη πτήση ξανά, αλλά αντί να πανικοβάλλομαι, θα κάνω ό,τι μπορώ για να ακολουθήσω το σύνθημα των Προσκόπων του «Εσω Έτοιμος», ή την οδηγία του Ιησού για *Αγρυπνία και προσευχή*. Και πάνω απ' όλα να παραμείνω κοντά στον Καλό Μου Ποιμένα που με οδηγεί σε χλοερές βοσκές και με βοηθά να ξεπερνά τα λάθη μου, ελπίζοντας πως στην επόμενη πτήση μου θα ακούσω το, «Καλώς ήλθατε! Σας ευχόμαστε μια ευχάριστη πτήση!»

Ο ΚΟΥΡΤΗΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ¹ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ 47 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΕ 10 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ. Ο ΙΔΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

1. <http://elixirmime.com>

ΤΟ ΣΠΟΔΑΙΟΤΕΡΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΙ

ΠΑΝΤΑ ΣΚΕΠΤΟΜΟΥΝ ΠΟΣΟ ΤΑΙΡΙΑΣΤΟ ΗΤΑΝ, ΤΟ ΟΤΙ Η ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΛΑΒΕ ΧΩΡΑ ΠΑΝΩ ΣΕ ΕΝΑΝ ΛΟΦΟ. Ο σταυρός Του εξυψώθηκε πάνω απ' τα μονοπάτια και την οχλαγωγία και έπρεπε να τραβήξεις προς τα εκεί και να ατενίσεις προς τα ψηλά για να τον δεις.

Και αυτός ο φυσικός συμβολισμός απεικονίζει τη σημασία που διαδραμάτισε ο θάνατος του Ιησού πάνω στον σταυρό στη πορεία της ιστορίας. Ήταν η μοναδική και η πιο σημαντική πράξη που συνέβη ποτέ. Το καθετί πριν την σταύρωση ήταν σαν να οδηγούσε σιγά σιγά προς ένα αποκορύφωμα και όλες οι πράξεις του Θεού και οι κατευθύνσεις των ανθρώπων, οδηγούσαν προς αυτή τη στιγμή — τον θάνατο του Ιησού πάνω στον σταυρό.

Ήταν η πιο απίστευτη πράξη αγάπης που έκανε ποτέ ο Ιησούς. Για εμένα, ήταν η καθοριστική Του στιγμή. *Το αποδέχτηκε και το πέρασε*, ενώ ήταν ο λόγος για τον οποίο είχε έρθει και κάτι το οποίο είχε επιλέξει πριν τη δημιουργία του κόσμου. Αποδέχτηκε το ποτήρι του πόνου και των βασάνων, ένα ποτήρι το οποίο δεν ήθελε καν και μας έδωσε θεραπεία για το σώμα και τον νου και κατόπιν αποκατάσταση της σχέσης μας με τον Θεό και μια αιωνιότητα που μπορούμε τώρα να αποκτήσουμε μέσω της δικής Του αγάπης.

Είναι δύσκολο να ξεχωρίσουμε ποια στιγμή ήταν η σπουδαιότερη, ανάμεσα στη σταύρωση και την ανάσταση. Η ανάσταση ήταν η απόδειξη που μας έδωσε Αυτός για τον εαυτό Του, ότι δηλαδή ήταν Αυτός που έλεγε ότι ήταν. Έβαλε ένα χαρούμενο τελείωμα στην πιο επική ιστορία όλων των

εποχών και μας υποσχέθηκε και μια συνέχεια. Και ακόμα καλύτερα, μας υποσχέθηκε ότι *εμείς* θα είμαστε οι κύριοι χαρακτήρες στη νέα ιστορία που έγραφε Αυτός. Πόσο θεσπέσιο είναι τώρα το μέλλον μας, πόσο καταπληκτικό και πόσο όμορφο, όπως οι μικροί κρίνοι που ανθίζουν μέσα στην πρωινή δροσιά και το κορύφωμα του ηλίου στον πρωινό ορίζοντα.

Γι' αυτό τον λόγο ο σταυρός που φορά γύρω απ' το λαιμό μου είναι ένας απλός σταυρός. Ο Ιησούς δεν είναι πια πάνω στον σταυρό, επειδή Αυτός είναι ζωντανός, έχοντας θριαμβεύσει και έχοντας νικήσει! Όμως εγώ συνεχίζω να φοράω το σύμβολο του δικού Του πόνου. Γιατί;

Επειδή τίποτα απ' όλο εκείνο το θεσπέσιο αποκορύφωμα δεν θα είχε συμβεί χωρίς τον σταυρό. Και γι' αυτό τον λόγο εμείς οι πιστοί ατενίζουμε προς αυτόν και τον εξυψώνουμε. Επειδή σημαίνει περισσότερα απ' ό,τι θα μπορούσε σιδηρήτο άλλο — είναι το τίμημα το οποίο ο Ιησούς γνώριζε ότι αξίζει η ψυχή σου και είναι ο τρόπος που σε εξαγόρασε για να σε κάνει δικό Του..

Αξίζει να τον εξυψώνουμε και να ατενίζουμε προς αυτόν. Αξίζει την πρώτη θέση στη λίστα με τις Σπουδαιότερες Στιγμές στην Ιστορία.

Η ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ, ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ. ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΠΑΙΖΕΙ ΒΙΟΛΙ. ■

Ο ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΛΦΕΣ ΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΠΟΛΥΣ ΠΟΝΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ. Το θέμα του ανθρώπινου πόνου ελίσσεται μέσα από κάθε περίοδο της ιστορίας, καθώς προσπαθούμε να κατανοήσουμε τις αιτίες του με έναν συλλογικό τρόπο. Ειδικά όταν ρωτάμε για το πώς ένας καλός Θεός μπορεί και επιτρέπει να υφίστανται βάσανα; Και για να είμαι ειλικρινής, δεν υπάρχει απάντηση που να έχω ακούσει και να με έχει κάνει να σκεφτώ, *Α, τώρα καταλαβαίνω, και είμαι εντάξει με όλων των ειδών τα προβλήματα — τον καρκίνο, τις απαγωγές και τη φτώχεια, τους πολέμους και όλων των ειδών τις φρικαλεότητες!* Για να είμαι ειλικρινής, η κάθε απάντηση δεν δείχνει να μπορεί να εξηγήσει ικανοποιητικά όλες τις τραγωδίες που συμβαίνουν.

1. Δείτε Ιωάννη 11.

Όταν ήμουν νέα και άκουγα κάποιον να κάνει αυτό το ερώτημα για το πώς μπορεί ένας καλός Θεός να επιτρέψει να συμβούν τόσο απαίσια πράγματα, θα ένοιωθα ένα κύμα πανικού, λες και αν δεν είχα τη σωστή απάντηση, αυτό θα έβαζε ένα τέλος στην πίστη κάποιου άλλου στον Θεό. Όμως όλοι μας έχουμε γνωρίσει ανθρώπους, οι οποίοι έχοντας υποστεί τρομακτικές απώλειες, βάσανα και πόνο, έχουν δυναμώσει την πίστη τους και την εμπιστοσύνη τους στον Θεό, ή και άλλους οι οποίοι μέσα απ' όσα υποφέρουν έχουν οδηγηθεί στον Θεό. Βέβαια, υπάρχουν και άλλοι οι οποίοι έχοντας περάσει πόνο και βάσανα, έχουν πειστεί ότι δεν υπάρχει Θεός — ή αν υπάρχει, ότι νοιάζεται πολύ λίγο για όσα υποφέρουν τα δημιουργήματά Του. Έχω μάθει πως δεν υπάρχουν ξεκάθαρες απαντήσεις σε αυτό το ερώτημα.

Η ιστορία του Ιησού όταν ανασταίνει τον Λάζαρο απ'

τους νεκρούς, μας προσφέρει κάποιες ενδιαφέρουσες πληροφορίες.¹ Ξεκινά απ' όταν ο Ιησούς μαθαίνει ότι ο φίλος Του Λάζαρος ήταν πολύ άρρωστος και όμως αποφασίζει να παραμείνει άλλες δύο μέρες εκεί που ήταν και ξεκινά να πάει να τον δει, όταν μαθαίνει ότι ο Λάζαρος έχει ήδη πεθάνει. Η Μάρθα, η αδελφή του Λαζάρου, τρέχει βιαστικά να συναντήσει τον Ιησού μόλις Αυτός φθάνει εκεί.

«Κύριε», λέει η Μάρθα στον Ιησού, «Εάν ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν θα είχε πεθάνει. Όμως γνωρίζω πως ακόμη και τώρα αν ζητήσεις κάτι απ' τον Θεό, Αυτός θα σου το δώσει».

Ο Ιησούς της λέει, «Ο αδελφός σου θα αναστηθεί ξανά».

Η Μάρθα απαντά, «Γνωρίζω πως θα αναστηθεί τη μέρα της ανάστασης, στην έσχατη ημέρα».

Της λέει ο Ιησούς, «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Εκείνος που πιστεύει σε Μένα θα ζήσει, ακόμα και αν έχει πεθάνει και όποιος ζει και πιστεύει σε Μένα, ποτέ δεν θα πεθάνει. Το πιστεύεις αυτό;»

«Ναι, Κύριε», αποκρίνεται αυτή, «Πιστεύω πως Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού, που ήλθε στον κόσμο».

Κατόπιν, έρχεται η Μαρία και είναι κάπως περισσότερο συναισθηματικά φορτισμένη...

Όταν η Μαρία φθάνει εκεί που βρισκόταν ο Ιησούς και Τον βλέπει, πέφτει στα πόδια Του και λέει, «Κύριε, εάν ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν θα είχε πεθάνει».

Όταν ο Ιησούς είδε πόσο θρηνούσε αυτή η ίδια και οι Ιουδαίοι που ήσαν εκεί, συγκινήθηκε στο πνεύμα και ταραχτηκε. «Πού τον έχετε τοποθετήσει;» τους ρωτά.

«Έλα να δεις, Κύριε», αποκρίθηκαν αυτοί.

Ο Ιησούς δάκρυσε.²

Στη συνέχεια η ιστορία περιγράφει για το πώς ο Ιησούς φώναξε τον Λάζαρο και αυτός αναστήθηκε και βγήκε απ' το μνήμα, παρότι ήταν πεθαμένος για τέσσερις μέρες. Οι περισσότεροι παρευρισκόμενοι έμειναν έκπληκτοι και πίστεψαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας. Όμως μερικοί συνέχισαν να μην πιστεύουν.

Η αντίδραση της Μαρίας σ' αυτή την ιστορία είναι τόσο φυσιολογική και τόσο ανθρώπινη. Του λέει, «Κύριε, εάν Εσύ

ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν θα είχε πεθάνει!» Γνώριζε τα θαύματα που έκανε ο Ιησούς και γνώριζε πως θα μπορούσε να είχε σώσει τον Λάζαρο. «Γιατί δεν ήλθες εγκαίρως. Εάν ήσουν εδώ, όλα θα ήταν καλύτερα τώρα». Ίσως κι εγώ να είχα πει κάτι παρόμοιο στον Ιησού.

Και τι έκανε ο Ιησούς; Δάκρυσε. Ένοιωσε τον πόνο τους. Ο Ιησούς γνώριζε ήδη μέσα Του ότι θα ανέστηνε τον Λάζαρο απ' τους νεκρούς, επειδή το ανήγγελλε νωρίτερα στο κεφάλαιο. Όμως ο πόνος εκείνων που αγαπούσε, Τον συγκίνησε και έκλαψε κι Αυτός μαζί τους.

Κάτι άλλο που μου έκανε μεγάλη εντύπωση είναι πως μερικοί άνθρωποι, αν και είδαν εκείνη την ένδοξη, θαυματουργή ανάσταση να λαμβάνει χώρα μπροστά τους, παρ' όλα αυτά, δεν πίστεψαν. Αυτό για μένα επιβεβαιώνει πως δεν έχει να κάνει για το πώς εγώ απαντώ στην ερώτηση στους άλλους, αλλά για το πώς την απαντώ σε εμένα την ίδια. Σ' αυτή την ιστορία, βλέπω τα εξής:

- Τον Ιησού να μην βιάζεται
- Τον Ιησού να εμφανίζεται
- Τον Ιησού να δακρύνει
- Τον Ιησού να διαμεσολαβεί

Εμείς δεν έχουμε τον Ιησού σωματικά μαζί μας και μια ανάσταση απ' τους νεκρούς, δεν είναι σχεδόν ποτέ ο τρόπος που μεσολαβεί ο Θεός, όμως νομίζω πως κάνει όλα τα παραπάνω.

Προσωπικά δεν νομίζω πως υπάρχει πλήρης και ικανοποιητική απάντηση για το πώς ο Θεός μπορεί να είναι και καλός και γεμάτος αγάπη και επίσης να επιτρέπει στην ανθρωπότητα να υφίσταται αποτρόπαια βάσανα. Ίσως ακόμα και αν μας το εξηγούσε Αυτός ο ίδιος, εμείς να μην το κατανοούσαμε, επειδή δεν υπάρχει τρόπος να γνωρίσουμε αυτό που γνωρίζει Αυτός ή να δούμε τι βλέπει Αυτός. Όμως μπορούμε να μάθουμε να Τον εμπιστευόμαστε και αυτό είναι κάτι, που κανένας δεν μπορεί να επιλέξει για εμάς να κάνουμε.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

2. Ιωάννη 11:21-27, 32-35

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΕΧΕ ΜΟΥ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Γνωρίζω την καρδιά σου και κατανοώ οτιδήποτε περνάς. Γνωρίζω πως σου είναι πολύ δύσκολο όταν νοιώθεις ότι έχεις φθάσει στα όριά σου. Νοιώθεις λες και δεν έχεις τη δύναμη να αντιμετωπίσεις αυτό που θα βγει στο διάβα σου ώστε να το ξεπεράσεις και να βγεις απ' την άλλη πλευρά. Μην ανησυχείς για το πώς νοιώθεις. Πίστεψέ Με, θα βγεις απ' την άλλη πλευρά.

Συμπάσχω μαζί σου. Όταν η καρδιά σου πονάει, πονάει και η δική Μου καρδιά, επειδή έχεις έναν Αρχιερέα που μπορεί να σε συμπονέσει στις αδυναμίες σου.¹ Πονάω για σένα! Συμπάσχω για σένα! Και αυτή τη φορά θα σε πάρω στα χέρια Μου και θα σε μεταφέρω. Γνωρίζω πως αυτές τις φορές, δεν μπορείς να αντέξεις από μόνος σου και ότι δεν μπορείς να συνεχίσεις μόνος, γι' αυτό σε κρατάω γερά και σε μεταφέρω.

Μέσα απ' τις στάχτες του πόνου και της ήττας θα ανθίσουν οι όμορφοι κρίνοι της αγάπης Μου — όχι μόνο στη δική σου ζωή, αλλά και στη ζωή πολλών άλλων, τους οποίους αγγίζει η δική σου ζωή. Μόνο πίστεψε πως Εγώ είμαι ικανός. Εμπιστέψου Με στα βαθιά νερά. Εμπιστέψου Με στα σκοτεινά μέρη. Γνώριζε πως έχω πάει μπροστά από εσένα και ότι Εγώ σε κρατάω. Θα εμποδίσω τα νερά της πλημμύρας για να μην σε παρασύρουν.

1. Δείτε Εβραίους 4:15.

